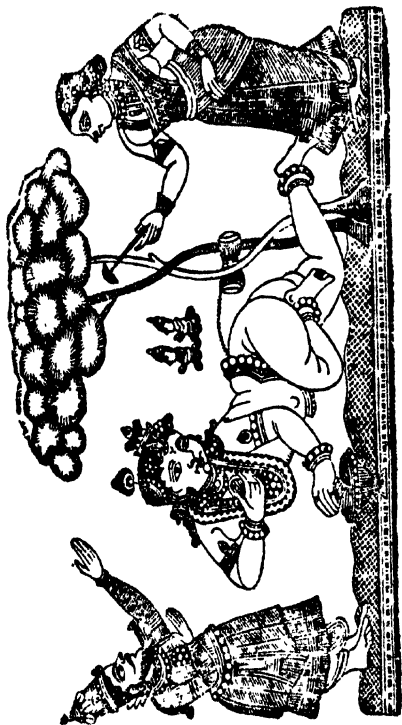
The universality of the Githa with its highest flights of philosophy appeal equally to the learned and to the ignorant. Hence an attempt to put before the public in a nutshell the pith and substance of the whole Githa in its very words is made giving it a holy name which it richly deserves.

THE COMPILER.

శ్రీరస్తు

గాయత్రీగీతా

పూర్వపీఠికా

ధృతరాష్ట్ర ఉవాచ॥

ధర్మక్షేత్రే కురుక్షేత్రే సమవేతాయుయుత్సవః ।
మామకాః పాండవాశ్చైవకిమకుర్వతసంజయ ॥

సంజయ ఉవాచ॥

దృష్ట్వాతుపాండవానీకంవ్యూఢందుర్యోధనస్తథా ॥
ఆచార్యముపసంగమ్య రాజావచనమబ్రవీత్ ॥

తతశ్శ్వేతైర్హయైర్యుక్తే మహతి స్యందనే స్థితౌ ।
మాధవః పాండవశ్చైవ దివ్యౌ శంఖౌ ప్రదధ్మతుః ॥
స ఘోషో ధార్తరాష్ట్రాణాం హృదయాని వ్యదారయత్ ।
నభశ్చ పృథివీం చైవ తుములో వ్యనునాదయన్ ॥
అహో బత మహత్పాపం కర్తుం వ్యవసితా వయం ।
యద్రాజ్యసుఖలోభేన హంతుం స్వజనముద్యతాః ॥
యది మామప్రతీకారమశస్త్రం శస్త్రపాణయః ।
ధార్తరాష్ట్రా రణే హన్యుస్తన్మే క్షేమతరం భవేత్ ॥

సంజయ ఉవాచ ॥

ఏవముక్త్వార్జునస్సంఖ్యే రథోపస్థ ఉపావిశత్ ।
విసృజ్య సశరం చాపం శోకసంవిగ్నమానసః ॥

యావిష్ట మశ్రుపూర్ణాకులేక్షణం ।
మిదం వాక్య ముపాచ మధుసూదనః ॥ ౧॥
ఖేసమేకృత్వా లాభాలాభౌ జయాజయౌ ।
ద్ధాయ యుజ్యస్వ నైవం పాపమవాప్స్యసి ॥ ౨॥
సా త్మికా బుద్ధిరేకేహ కురునందన ।
శాఖా హ్యనంతాశ్చ బుద్ధయోఽవ్యవసాయినాం ॥
గుణ్యవిషయా వేదా నిస్త్రైగుణ్యో భవార్జున ।
ద్వో నిత్యసత్త్వస్థో నిర్యోగక్షేమ ఆత్మవాన్ ॥
వినివర్తంతే నిరాహారస్య దేహినః ।
ం రసోఽప్యస్య పరం దృష్ట్వా నివర్తతే ॥ ౪॥
వవియుక్తైస్తు విషయానింద్రియైశ్చరన్ ।

ఆత్మవశ్యైర్విధేయాత్మా ప్రసాదమధిగచ్ఛతి ॥ ౭॥
నాదత్తేకస్యచిత్పాపం నచైవసుకృతం విభుః ।
అజ్ఞానేనావృతంజ్ఞానం తేనముహ్యంతిజంతవః ॥ ౮॥
భోక్తారంయజ్ఞతపసాం సర్వలోకమహేశ్వరం ॥
సుహృదంసర్వభూతానాం జ్ఞాత్వామాంశాంతిమృచ్ఛతి॥
గతిర్భర్తాప్రభుస్సాక్షీ నివాసశ్శరణంసుహృత్ ॥
ప్రభవః ప్రలయస్థానం నిధానంబీజమవ్యయం ॥ ౯॥
దైవీహ్యేషాగుణమయీ మమమాయాదురత్యయా।
మామేవయేప్రపద్యంతే మాయామేతాంతరంతితే ॥౧౦॥
వేదాహంసమతీతాని వర్తమానానిచార్జున ।
భవిష్యాణిచభూతాని మాంతువేదనకశ్చన । ౧౧॥

సతతంకీర్తయంతోమాంయతంతశ్చదృఢవ్రతాః ।
నమస్యంతశ్చమాంభక్త్యానిత్యయుక్తాఉపాసతే ॥ ౧౨॥
దండోదమయతామస్మినీతిరస్మిజిగీషితాం ।
మౌనంచైవాస్మిగుహ్యానాం జ్ఞానం జ్ఞానవతామహం ॥ ౧౩॥
మచ్చిత్తామద్గతప్రాణాభోధయంతఃపరస్పరం ।
కథయంతశ్చమాంభక్త్యానిత్యయుక్తాఉపాసతే ॥ ౧౪॥
హంతతేకథయిష్యామి దివ్యాహ్యాత్మవిభూతయః ।
ప్రాధాన్యతఃకురుశ్రేష్ఠనాస్త్యంతోవిస్తరస్యమె ॥ ౧౫॥
దృష్ట్వేదంమానుషంరూపం తవసౌమ్యంజనార్దన ।
ఇదానీమస్మిసంవృత్తస్సచేతాఃప్రకృతింగతః ॥ ౧౬॥
యేతుధర్మ్యామృతమిదంయథోక్తంపర్యుపాసతే ।

శ్రద్ధధానామత్పరమాభక్తాస్తేతీవమే ప్రియాః ॥ ౧౭

యఏవం వేత్తి పురుషం ప్రకృతించగుణైస్సహ ॥

సర్వథావర్తమానోపి నసభూయోభిజాయతే ॥ ౧౮॥

నాన్యంగుణేభ్యః కర్తారంయదాద్రష్టానుపశ్యతి ।

గుణేభ్యశ్చపరంవేత్తి మద్భావంసోధిగచ్ఛతి ॥ ౧౯॥

పరంభూయః ప్రవక్ష్యామి జ్ఞానానాంజ్ఞానముత్తమం ।

యజ్జ్ఞాత్వామునయస్సర్వే పరాంసిద్ధిమితోగతాః ॥ ౨౦॥

చింతామపరిమేయాంచ ప్రలయాంతాముపాశ్రితాః ।

కామోపభోగపరమా ఏతావదితినిశ్చితాః ॥ ౨౧॥

దేవద్విజగురుప్రాజ్ఞపూజనంశౌచమార్జవం ।

బ్రహ్మచర్యమహింసాచ శారీరంతపఉచ్యతే ॥ ౨౨॥

యతఃప్రవృత్తిర్భూతానాం యెనసర్వమిదంతతం ।
స్వకర్మణాతమభ్యర్చ్య సిద్ధింవిందతిమానవః॥ ౧౩॥
తమేవశరణంగచ్ఛ సర్వభావేనభారత ।
తత్ప్రసాదాత్పరాం శాంతిమచిరేణాధిగచ్ఛతి ॥ ౧౪॥

॥ ఉత్తరపీఠిక ॥

సర్వగుహ్యతమంభూయశ్శృణుమేపరమంవచః ।
ఇష్టోసిమెదృఢమితి తతోవక్ష్యామి తేహితం ॥ ౧౫॥
మన్మనాభవమద్భక్తో మద్యాజీమాంనమస్కురు ।
మామేవైష్యసిసత్యంతే ప్రతిజానేప్రియోసిమె ॥
సర్వధర్మాన్పరిత్యజ్య మామేకంశరణంవ్రజ ॥
అహంత్వాసర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామిమాశుచః ॥

॥ ఫలశ్రుతిః ॥

ఇత్యహం వాసుదేవస్య పార్థస్య చ మహాత్మనః ।
సంవాదమిమమశ్రౌషమద్భుతం రోమహర్షణం ॥
య ఇదం పరమం గుహ్యం మద్భక్తేష్వభిధాస్యతి ।
భక్తిం మయి పరాం కృత్వా మామేవైష్యత్యసంశయః ॥
శ్రద్ధావాననసూయశ్చ శృణుయాదపి యో నరః ।
సోఽపి ముక్తశ్శుభాంల్లోకాన్ ప్రాప్నుయాత్పుణ్యకర్మణాం ॥
యత్ర యోగేశ్వరః కృష్ణః యత్ర పార్థో ధనుర్ధరః ।
తత్ర శ్రీర్విజయో భూతిర్ధ్రువా నీతిర్మతిర్మమ ॥

ఓం తత్ సత్.

10385